

Mentre els republicans no sortien de casa, els treballadors es feien matar per la Republica.

ORGAN DE LA UNIO SOCIALISTA DE CATALUNYA

Editorials

Agost del 1917

El moviment de l'any 1909, del qual la gent simplista no en veu més que la crema de convents, fou el primer moviment popular que llança les masses al carrer per la protesta de la guerra d'Àfrica...

ritat de Brest no esperava altra cosa. Seguidament, procedí al tancament de les drassanes i a l'expulsió immediata de tots els protestaris...

PER UNA CENTRAL SINDICAL

En tots aquests articles que hem publicat a JUSTICIA SOCIAL, hem procurat tot i seguint la rigidesa reglamentària que té la U. G. S. O., com totes les Centrals sindicals, bastir-los amb una mica de material propi...

tant d'una tendència com de l'altra, des de Bakunin a De Mann, de Lenin a Labriola, de Bebel a Besteiro...

L'òrgan dels socialistes ha dit que «els alts representants del país que ocupen el Govern estan convençuts que no han fet altra cosa que provocar el poble...»

No cal insistir pas gaire en aquesta qüestió; els que defensen un punt de mira contrari tenen el plet completament perdut i si s'obstinin a mantenir-lo, tant si es duen anarquistes, com socialistes o comunistes...

I en l'ordre de coses que nosaltres tractem hi ha tant de camí fet, que nosaltres advertim als que en dubten que Catalunya la idea d'una organització sindical catalana que tingui personalitat i característiques pròpies no pot fracassar...

i posar-los d'acord, el Comitè de la Federació Local dels Sindicats de la C. N. T. portà la qüestió al carrer i decretà la vaga general. La Federació local mobilitava Barcelona per fer entrar a la raó el company Desideri Trilles!

Pàgines escollides

AMO Un home, com ha pogut fer-se l'amo d'un altre home, i per quina mena de màgia incompreensible ha pogut esdevenir l'amo de molts d'altres homes? S'han escrit sobre aquest fenomen un bon nombre de massissos volums; dono, però, la preferència a una faula hindostànica, perquè és curta i perquè les faules ho han dit tot.

EL PROPRI VALER

Hem observat que el nostre partit pateix un excés de «bonjanisme». Som massa bons jans. El coneixement del nostre valer ens impossibilita de fer-nos el reconèixer.

Estranger

Els fets de Brest i de Toló

Fra temps, que la gran burgesia francesa viu inquietada i nerviosa. No ha pogut parar encara, el magnífic 14 de juliol d'enguany. La premsa de M. Wendel aprofitava totes les ocasions per a atacar durament el Front Popular.

El secret de les escaramusses

Tal com previem i sospitàvem, la C. G. T. i la C. G. T. U., les dues Centrals sindicals que agrupen la gairebé totalitat del proletariat francès, han denunciat públicament els maneigs dels agents provocadors...

DE REDACCIÓ

Preguem als companys i amics que ens honoren amb llur col·laboració que tinguin en compte les normes següents: Els originals, a ésser possible, hauran d'anar escrits a màquina, o bé en tinta; mai en llapis, com ocorre alguna vegada...

El secret de les escaramusses

Tal com previem i sospitàvem, la C. G. T. i la C. G. T. U., les dues Centrals sindicals que agrupen la gairebé totalitat del proletariat francès, han denunciat públicament els maneigs dels agents provocadors, que tan manifestament s'han donat a conèixer en els conflictes parcials de Brest i Toló.

El llibre del company Comorera «L'AVI»

Ja ha començat el tiratge del llibre del company Comorera «L'Avi», de manera que dintre de pocs dies sortirà a llum. Recomanem als companys que trametin les demandes d'exemplars a la redacció de JUSTICIA SOCIAL (Pelayo, 10, 1.r.), dient en els butlletins de...

El proletariat té obligació d'ajudar la premsa que defensa els seus interessos i treballa pels seus ideals d'emancipació. Col·laboreu, doncs, a la propagació de «JUSTICIA SOCIAL».

PASSAT PER LA CENSURA

La U.G.T. a Catalunya

Sobre les causes que impossibilitaven que la cada dia més prestigiosa Central sindical espanyola no pogués fer solc en el camp de l'obrerisme català, s'ha escrit i parlat molt entre els homes interessats a les luites pel millorament de la classe assalariada.

Redacció i administració: Carrer Pelayo, 10, 1.ª BARCELONA

JUSTICIA SOCIAL EPOCA IV - NUM. 20 BARCELONA 17 d'AGOST del 1935 PREU: 20 cènt. PREUS DE SUBSCRIPCIÓ Trimestre 250 Semestre 500 Any 1000

demanda si volen l'exemplar en rústica o relligat en cartó. Preus: En rústica: CINQ PEsSETES L'EXEMPLAR. Relligat en cartó: SIS PEsSETES L'EXEMPLAR.

MUTUALISME I ASS-
SEGURANCES

Molta gent —i, desgraciadament, molts companys
obres— no saben veure encara la diferència entre una
mútua i una empresa mercantil d'assegurances. Com,

que es reunixen a plena llum per garantir-se uns als
altres certs riscos. No disposen de l'element principal

que hauria pogut ésser un organisme
obrer de tanta o més potència que la
C. N. T. en els seus millors temps,

rar, amb la seva presència, les ver-
gonyoses manobres realitzades pels
que estaven al davant del Secretariat

ca i la violència allò que creuran
insoluble d'altra manera; no po-
dem somniar en l'apagament de

signatura del Conseller de Govern-
ció, ordenant la reposició de tots els
funcionaris municipals que no si-
guin expedients, ¿per què hom no

Per exemple, en un butlletí d'un sindicat obrer, no
per autònom menys respectable, com el de l'Associa-
ció obrera de la premsa diària de Barcelona, trobem

Vista la diferència de concepte, de fons, d'intenció
i d'estructura d'unes i altres entitats, és evident que
la llei que regula a Catalunya l'activitat mutualista

La guerra, el Socia-
lisme i les dones

I com que el desarmament amb
l'abolició consegüent dels presu-
postos de guerra són principis es-
sencials del programa socialista i

7 dies

A França han enviat companyies
de soldats seneegales a les regions
on els obrers s'havien revoltat contra
els decrets del Govern Laval.

El primer —i únic— objectiu d'una entitat burgesa
(toles les mercantils en són) d'assegurances és el
guany. Els assegurats tenen unes garanties, més aviat

Hi ha un remei, però aquest no el podia adoptar la
lleí del Parlament de Catalunya: prohibir, tal com
sona, l'assegurança com a negoci. Però per arribar

Tots hem sentit mitings contra la
guerra i hem pogut donar-nos
comple de la unanimitat dels audito-
ris a vituperar-la. Podem dir que,

Les comarques

BADALONA

QUE PASSA AL DISPENSARI
MUNICIPAL?
De bell nou ha ocorregut un fet
desagradable al Dispensari Muni-
cipal. Aquest cop ha estat una po-
brera dona la que ha sofert les con-
seqüències de la detestable orga-
nització i de l'abandonament en què

El magnífic Ajuntament gestor
de Barcelona acaba d'arrodonir la
plentilla de personal amb uns dos
centes empleats més, sense comptar,

Bona part de «germandats» o mútues, abans de la
lleí, també eren en el fons empreses mercantils més o
menys disimulades, sovint amb menys garantia encara

Per això l'única cosa a fer, ara com ara, és im-
pulsar el mutualisme, estudiar-lo; i, a Catalunya, aplicar

heroïsme. No obstant, quín miratge
més fallaciós prendre per valentia
l'aventura guerrera! El que és he-
roisme sense cap mena de doble és

Aquesta dissortada dona ha
calgut amputar-li una cama a l'Hospi-
tal de Badalona, segons pot
apreciar-se com a resultat de no ha-
ver-la assistit com calia. Això, se-
gons sembla, no té gaire importàn-
cia per al cos de metges municipals

Amb tot, no compagina gaire
amb l'atropell comès pel nostre bon
amic senyor Cortina Giner en la
persona dels nostres camarades

a Catalunya les tàctiques de la U.
G. T. no es deuen solament a la
guerra continua dels elements dits
àcrates, sinó al fet que, degut a

viren per a provar les conviccions
de molts homes i la consistència de
no poques col·lectivitats. Foren molts
els que després d'haver-se demostat

Quin impuls profund els mou?
Quina ambició els guia? ¿Amb quí
raó intel·ligent justifiquen llur
gest?
De moment aquest gest pot atri-
buir-se a un acte de desesper o més
senzillament a una posició d'esepec-
tacionisme que deixant l'individu en el

MATARÓ

Malgrat la situació anormal que
travessen no hem perdut pas el con-
tacte amb els nostres afiliats.
Per tal d'exemplar el radi d'ac-
ció i de relació entre els camarades

El senyor Collita i Gil comença
a tenir una popularitat que no li
envengem, naturalment, però que
l'engreix com només poden saber-ho

Fullletó de JUSTIÇA SOCIAL N.º 4
Karl Marx i Friedrich Engels
Manifest del Partit
Comunista
Traducció directa de l'alemany
PAU CIRERA

El miratge de la taula de valors
històrics és innegable. Els noms que
totes les històries són els dels grans
conqueridors, admiració que arriba

Aquí rau, com a dona pacifista,
la nostra trista desconfiança en to-
ta mena de lligues i conferències
per a la pau.
No podem tenir confiança en un
apagament dels inslms combatus

CANALLA: fr., Canaille; ita-
liano, Canaglia; i., Rabbie, Scound-
red; a., Gesindel, Schurken.
2.º acep. fr., Canaille; it., Cana-
glia; i., Scoundrel, Villain; a.,
Schuft. (Del lat. vulg. canalis; de
can, canis, perro) f. fig. y fam.
Gente baja, ruin. — m. fig. y fam.
Hombre despreciable y de malos
procederes.

(Enciclopedia Espasa.)
CANALLA: f. Gente dolenta,
menyspreable. m. Home capaç de
cometre els actes més reproverbals.

La gran indústria ha creat el mercat mundial, pre-
parat per a la descoberta d'Amèrica. El mercat mundial
ha donat uns proporcions immenses al comerç, a la
navegació i a les comunicacions terrestres. Aquest de-
senvolupament ha provocat, al seu torn, una expansió
de la indústria; i en la mateixa mesura en què s'este-
nien la indústria, el comerç, la navegació i els ferro-
carrils, en aquesta mateixa mesura es desenvolupava
la burgesia, augmentava els seus capitals i arconava-
va a segon terme les classes deixades per l'Estat Mit-
jana.

Respecte aquests funcionaris, bo
serà que cridem l'atenció sobre llur
anòmala situació. Després del De-
cret publicat pel «Butlletí Oficial
de la Generalitat», avalat amb la

El senyor Collita i Gil comença
a tenir una popularitat que no li
envengem, naturalment, però que
l'engreix com només poden saber-ho

Es el defensor més acírrim de la
proprietat a Barcelona; sempre està
disposat a rompre llances a favor
dels pobres propietaris i, natural-
ment, a favor seu, perquè no té al-
tre títol en aquest món de males
que el d'ésser propietari. I, a més,
l'acompanya la circumstància que
les seves propietats no li han costat
ni una gota de suor ni una hora de
maldecap; les va trobar en hereta-
ment, tota la vida n'ha viscut, i
l'home no pot comprendre com li
puguin, ni ja prendre el que no és
seu perquè res no li ha costat, sinó
tan sols gravar-li amb uns impostos
que li mermin un centíem els in-
gressos que tindria molta feina a
demostrar-nos que li pertoqueu.

Es l'autor d'aquella cèlebre fra-
se:
«Era de noche y sin embargo
llovía»

Alguns dels nostres lectors
s'hauran fixat alguna vegada en
uns pissarres que posen els Bancs
a llurs portes o en unes llistes que
publica la premsa en la secció de
Finances, en les quals hi ha els
canvis diaris de les monedes es-
trangeres.

Tots recordem els grans crits i
escàndols que, sense cap raó més
d'una vegada, feien elements mer-
cantils o polítics — o les dues co-
ses a la vegada — enemics de les esques-
res catalanes quan, governant
aquestes, hi havia un augment,
més o menys efectiu i immediat,
en perspectiva en algun servei púb-
lic. I això que, a aquesta mena
d'augment, aleshores, acostuma-
vem fer-se després de debats púb-
lics, discussions de premsa, nego-
ciacions i un grapat de gestions
portades a la llum pública.

Veiem, doncs, que la moderna burgesia és el pro-
ducte d'un llarg procés evolutiu, d'un seguit de revoluc-
ions de les formes de producció i de comunicació.
Cadascuna de les etapes de l'evolució de la burge-
sia ha anat acompanyada d'un procés polític correlatiu.
Classe oprimida sota el domini dels senyor feudals,
associació armada i governant-se autònomament en
els Municipis (1), adés república municipal independ-
dent, adés tercer braç tributari de la monarquia; des-
prés, en l'època de la manufactura, contrapès de la
noblesa en la monarquia representativa o en l'absoluta;
base fonamental, sobretot, de les grans monarquies,
arriba a la fi, des que s'implanta la gran indústria i el
mercat mundial, al domini polític exclusiu en el mo-
dern Estat representatiu. El poder modern de l'Estat
no és més que un Comitè que administra els afers a to-
ta la classe burgesa.

Allà on ha pogut arribar a dominar, la burgesia ha
destruït totes les idil·líiques relacions feudals i patriar-
cals. Ha romput sense pietat els multicolors lligams
que unien els homes amb llurs superiors naturals i ha
reduit els vincles entre home i home al simple interès,
a l'insensible «pagament en diner». Ha ofegat en les
aigües glaciàles del càlcul egoista la sagrada esgarri-
fança de l'extasi religiós, de l'exaltació cavalleresca
i de la tendresa del menestral. Ha convertit la dignitat

personal en una valor de canvi, i ha reemplaçat les in-
nombrables llibertats, ben merecudes i reconegudes
documentalment, per una despietada llibertat de com-
erç. En un mot: ha substituït l'exploració velada per
d'illusos polítiques i religioses per l'exploració franca,
descarnada, directa i brutal.

La burgesia ha despulat de llur aparença sagrada
totes les activitats fins aleshores respectables i consi-
derades amb religiosa temor. El metge, el jurista, el
clergue, el poeta, l'home de ciència, els ha convertit
en els seus assalariats.

La burgesia ha esquincat el vel de sentimentalitat
i de tendresa de les relacions familiars i les ha reduï-
des a pures relacions pecuniàries.

(1) Els habitants de les ciutats d'Itàlia i de França don-
ren aquest nom a llurs entitats de població, després que haguen
comprat o arrabassat a llurs senyors feudals els primers
drets d'administració autònoma.